

338

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 października 1959 r.

w sprawie legitymacji ubezpieczeniowych.

Na podstawie art. 9 ust. 1 i art. 11 ustawy z dnia 6 czerwca 1958 r. o zwalczaniu nadużyć w zakresie wykorzystywania zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy (Dz. U. Nr 35, poz. 154) oraz art. 70 ust. 2 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Legitymacje ubezpieczeniowe dla pracowników są jedynymi dokumentami uprawniającymi do uzyskiwania świadczeń wchodzących w zakres pomocy leczniczej, ustalonych w przepisach o ubezpieczeniu na wypadek choroby i macierzyństwa, oraz do uzyskiwania zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy. Legitymacje te służą również do rejestracji okresów zatrudnienia i zarobków.

2. Legitymacje ubezpieczeniowe dla członków rodziny pracownika są jedynymi dokumentami uprawniającymi do uzyskiwania świadczeń wchodzących w zakres pomocy leczniczej, ustalonych w przepisach o ubezpieczeniu na wypadek choroby i macierzyństwa.

§ 2. 1. Pracownikom zatrudnionym w uspołecznionych zakładach pracy, wypłacających zasiłki z ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa, oraz członkom rodzin tych pracowników legitymacje ubezpieczeniowe wydają zakłady pracy.

2. Pracownikom zatrudnionym w zakładach pracy, nie wymienionych w ust. 1, jak również członkom rodzin tych pracowników legitymacje ubezpieczeniowe wydają właściwe terenowo zarządy ubezpieczeń społecznych.

§ 3. 1. Zakłady pracy określone w § 2 ust. 1 są obowiązane:

- 1) przestrzegać, aby pracownicy i członkowie ich rodzin posiadali legitymacje ubezpieczeniowe,
- 2) wydawać legitymacje ubezpieczeniowe pracownikom i członkom ich rodzin w terminie nie dłuższym niż 2 tygodnie po przyjęciu pracownika do pracy,
- 3) żądać przy przyjmowaniu do pracy okazania przez pracownika legitymacji ubezpieczeniowej albo oświadczenia lub zaświadczenia, przewidzianych w § 5,
- 4) dokonywać wpisów do legitymacji ubezpieczeniowych w sposób i w terminach wskazanych w instrukcji Centralnej Rady Związków Zawodowych.

2. Zakłady pracy określone w § 2 ust. 2 są obowiązane:

- 1) dopilnować, aby pracownicy i członkowie ich rodzin posiadali legitymacje ubezpieczeniowe,
- 2) pomagać pracownikom w uzyskaniu legitymacji ubezpieczeniowych we właściwych terenowo zarządach ubezpieczeń społecznych,
- 3) dokonywać wpisów do legitymacji ubezpieczeniowych w sposób i w terminach wskazanych w instrukcji Centralnej Rady Związków Zawodowych.

3. Zakłady pracy obowiązane są uzupełniać lub prostować wpisy do legitymacji ubezpieczeniowych zgodnie z prawomocnym orzeczeniem zarządu ubezpieczeń społecznych lub instancji odwoławczej.

§ 4. Zakłady społeczne służby zdrowia oraz organy określone w § 6 pkt 4 są obowiązane dokonywać w legitymacjach ubezpieczeniowych odpowiednich wpisów zgodnie z instrukcją Centralnej Rady Związków Zawodowych.

§ 5. 1. Zakład pracy wydaje legitymację ubezpieczeniową pracownikowi podejmującemu zatrudnienie, który do tychczas legitymacji nie otrzymał, po złożeniu przez niego odpowiedniego oświadczenia.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, pracownik składa pod odpowiedzialnością karną za fałszywe zeznanie w organie właściwym do spraw zatrudnienia prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej. Minister Pracy i Opieki Społecznej określi tryb postępowania organów zatrudnienia w tych sprawach oraz ustali wzór oświadczenia składanego przez pracownika.

3. Jeżeli pracownik podejmujący zatrudnienie nie posiada legitymacji ubezpieczeniowej z powodu jej zagubienia, obowiązany jest przedstawić zaświadczenie stwierdzające wydanie legitymacji wystawione przez zakład pracy (§ 2 ust. 1) lub zarząd ubezpieczeń społecznych (§ 2 ust. 2), który legitymację wydał.

§ 6. Pracownik obowiązany jest:

- 1) dostarczyć zakładowi pracy lub właściwemu terenowo zarządowi ubezpieczeń społecznych fotografię i dokumenty, przewidziane w instrukcji Centralnej Rady Związków Zawodowych, niezbędne do wystawienia legitymacji ubezpieczeniowej,
- 2) przedstawiać legitymację ubezpieczeniową zakładowi społecznemu służby zdrowia w celu uzyskania pomocy leczniczej i zaświadczenia o czasowej niezdolności do pracy,
- 3) przedstawiać legitymację ubezpieczeniową zakładowi pracy dla dokonywania wpisów,
- 4) przedstawiać legitymację ubezpieczeniową właściwemu terenowo zarządowi ubezpieczeń społecznych lub jego organowi kontrolnemu, właściwemu do spraw zatrudnienia i spraw socjalnych organowi prezydium rady narodowej, komisji lekarskiej do spraw inwalidztwa i zatrudnienia oraz komisji protezowej.

§ 7. Kontrolę wystawiania i wydawania legitymacji ubezpieczeniowych, dla pracowników i członków ich rodzin oraz dokonywania wpisów przez zakłady pracy przeprowadzają właściwe terenowo zarządy ubezpieczeń społecznych.

§ 8. 1. Druki legitymacji ubezpieczeniowych dla pracowników i członków ich rodzin otrzymują zakłady pracy wymienione w § 2 ust. 1 z właściwych terenowo zarządów ubezpieczeń społecznych po uprzednim przekazaniu im należności za druki legitymacji dla pracowników.

2. Pracownik otrzymuje legitymację ubezpieczeniową po uiszczeniu opłaty w wysokości kosztów legitymacji.

3. Członkowie rodziny pracownika otrzymują legitymacje ubezpieczeniowe bezpłatnie.

4. W razie zagubienia lub zniszczenia legitymacji ubezpieczeniowej przez pracownika pracownik uiszcza opłatę za nową legitymację w podwójnej wysokości.

§ 9. Organy i zakłady pracy, o których mowa w § 6, obowiązane są zapewnić poufność danych wynikających z wpisów w legitymacjach ubezpieczeniowych dotyczących udzielonych świadczeń leczniczych.

§ 10. 1. Druki legitymacji ubezpieczeniowych są drukami ścisłego zarachowania.

2. Zakłady pracy i zarządy ubezpieczeń społecznych są obowiązane do właściwego przechowywania druków legitymacji ubezpieczeniowych i prowadzenia ewidencji wydanych legitymacji ubezpieczeniowych w sposób i na zasadach określonych instrukcją Centralnej Rady Związków Zawodowych.

§ 11. 1. Dotychczasowe legitymacje ubezpieczeniowe zachowują swą ważność jako dowody do uzyskania przez pracowników pomocy leczniczej oraz zaświadczenia o czasowej niezdolności do pracy do następujących terminów:

a) na obszarze m. st. Warszawy oraz województw katowickiego i warszawskiego — do dnia 31 grudnia 1959 r.,

b) na obszarze województw: gdańskiego, krakowskiego i m. Krakowa, łódzkiego i m. Łodzi, poznańskiego i m. Poznania — do dnia 31 marca 1960 r.,

c) na obszarze województw: białostockiego, bydgoskiego, kieleckiego, koszalińskiego, lubelskiego, olsztyńskiego, opolskiego, rzeszowskiego, szczecińskiego, wrocławskiego i m. Wrocławia oraz zielonogórskiego — do dnia 30 czerwca 1960 r.

2. W terminach wskazanych w ust. 1 zakłady pracy oraz zarządy ubezpieczeń społecznych określone w § 2 są obowiązane wydać pracownikom legitymacje ubezpieczeniowe przewidziane w rozporządzeniu.

3. Dotychczasowe legitymacje ubezpieczeniowe są nadal dowodami uprawniającymi członków rodziny pracownika do uzyskania pomocy leczniczej.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

339

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 września 1959 r.

w sprawie terminów płatności składek za obowiązkowe ubezpieczenia w 1960 r. i zaliczek na te składki.

Na podstawie art. 10 i 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452 i z 1959 r. Nr 11, poz. 61) oraz art. 7 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. Nr 72, poz. 357) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Składka za 1960 r. należna za wszystkie obowiązkowe ubezpieczenia we wsiach oraz za wszystkie obowiązkowe ubezpieczenia w gospodarstwach rolnych położonych w miastach i osiedlach płatna jest w dwóch ratach:

- 1) pierwsza rata wynosząca 75% wymiaru składki za 1960 r. powinna być zapłacona do dnia 31 stycznia 1960 r.,
- 2) druga rata wynosząca pozostałe 25% wymiaru składki za 1960 r. powinna być zapłacona do dnia 31 sierpnia 1960 r.

2. Składka, o której mowa w ust. 1, płatna jest po otrzymaniu wezwania płatniczego wskazującego wysokość i terminy płatności obu rat.

3. W miastach i osiedlach składka za 1960 r. należna za obowiązkowe ubezpieczenie budynków oraz koni i bydła, nie należących do gospodarstwa rolnego, płatna jest jednorazowo do dnia 31 stycznia 1960 r. po otrzymaniu wezwania płatniczego.

§ 2. 1. Przepisy § 1 ust. 1 i 2 nie dotyczą powiatów: bielskiego w województwie białostockim, opoczyńskiego w województwie kieleckim, dąbrowskiego, tarnowskiego i stanowiącego powiat miasta Tarnowa w województwie krakowskim, sławieńskiego w województwie koszalińskim, pyrzyckiego w województwie szczecińskim, ciechanowskiego i pułtuskiego w województwie warszawskim, wrocławskiego w województwie wrocławskim oraz wyłączonego z województwa miasta Wrocławia.

2. W powiatach wymienionych w ust. 1 utrzymuje się dla płatników składki określonej w § 1 ust. 1 i 2 obowiązek uiszczenia zaliczki na składkę za rok 1960 bez imiennego wezwania przez Państwowy Zakład Ubezpieczeń.

3. Zaliczka wynosi 75% wymiaru składki za rok 1959 i powinna być zapłacona do dnia 31 stycznia 1960 r. Pozostała część składki, stanowiąca różnicę pomiędzy składką wymierzoną na rok 1960 a uiszczoną zaliczką, powinna być wpłacona do dnia 31 sierpnia 1960 r. po otrzymaniu wezwania płatniczego.

4. Jeżeli płatnik nie miał wymiaru składki za rok 1959, składka za rok 1960 płatna jest do dnia 31 sierpnia 1960 r. po otrzymaniu wezwania płatniczego.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1960 r.

Minister Finansów: w z. *J. Dusza*